

- 8) prowadzenie sekretariatu Rady Programowej;
 9) stałe informowanie Prezesa Rady Ministrów oraz Rady Programowej do Spraw Wystaw i Targów o wystawienictwie gospodarczym w kraju i za granicą, jego potrzebach i osiągnięciach;
 10) opracowywanie wniosków o wydanie, zmianę lub uchYLENIE przepisów i zarządzeń dotyczących wystawienictwa;
 11) nadzór nad działalnością przedsiębiorstw wystaw i targów w ramach obowiązujących przepisów o nadzorze państwowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 lipca 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

952

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 14 lipca 1950 r.

w sprawie czasowego ograniczenia objętości prasy codziennej.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o gospodarce papierem do druku (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 163) zarządza się, co następuje:

1. Ogranicza się czasowo normy zużycia papieru rotacyjnego do druku w prasie codziennej przez zmniejszenie o dwie strony norm objętości tygodnianej, ustalonych zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 1950 r. (Monitor Polski Nr A—78, poz. 909).

2. Ograniczenie to nie dotyczy dzienników, które ukazują się wyłącznie w numerach czterostronicowych.

3. Ponadto zaś ustala się normę objętości tygodnianej: „Rolnik Polski” 36 str.; „Gromada” 18 str.; „Sport” 12 str.

4. W razie konieczności zamieszczenia przez prasę materiałów szczególnej wagi państwowej, ewentualne zwiększenie objętości może nastąpić tylko za specjalnym zezwoleniem.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 17 lipca 1950 r. do dnia 31 sierpnia 1950 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

953

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 lipca 1950 r.

o przeprowadzeniu poboru rekruta w roku 1950.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o poborze rekruta (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 47) oraz art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dowódcy okręgów wojskowych i wojskowi kmdanci rejonowi przeprowadzą w czasie od dnia 1 września do dnia 20 października 1950 r. przy udziale okręgowych i rejonowych komisji poborowych — pobór mężczyzn, urodzonych w latach: 1929 i 1930 oraz ochotników, urodzonych w latach: 1931 i 1932.

§ 2. Odroczenia zasadniczej służby wojskowej powinny być udzielane na przeciąg jednego roku ze względu r.a:

- 1) stan zdrowia — poborowym, uznanym za czasowo niezdolnych do służby wojskowej,
- 2) utrzymywanie rodziny — poborowym, przeznaczonym do odbycia kadrowej lub zastępczej służby wojskowej, którzy są jedynymi żywicielami rodziny,
- 3) wykonywanie zawodu lub odbywanie studiów — poborowym, przeznaczonym do odbycia zasadniczej służby wojskowej, którzy odpowiadają warunkom, ustalonym w zarządzeniu Ministra Obrony Narodowej, określającym zawody i studia, uprawniające do ubiegania się o odroczenie zasadniczej służby wojskowej,
- 4) odbywanie studiów — uczniom seminariów duchownych wyznań prawnie uznanych. Uczniom tych nie należy poddawać przeglądowi lekarskiemu.

§ 3. Poborowych i ochotników (§ 1) uznanych za zdolnych do służby wojskowej liniowej oraz poborowych, urodzonych w roku 1928, zdolnych do służby wojskowej liniowej, którzy korzystali z odroczenia zasadniczej służby wojskowej, lecz warunków do dalszego odroczenia w roku 1950 już nie posiadają, należy powołać do odbycia zasadniczej służby wojskowej w ramach stanu liczebnego wojska za pomocą imiennych kart powołania, z terminem stawienia się między 10 a 20 listopada 1950 r.

§ 4. Duchownych i zakonników wyznań prawnie uznanych należy bez poddawania ich przeglądowi lekarskiemu zaliczyć do rezerwy z zakwalifikowaniem do służby pomocniczej.

§ 5. Szczegółowe zarządzenia o przeprowadzeniu poboru i powołaniu do odbycia zasadniczej służby wojskowej poborowych i ochotników uznanych za zdolnych do służby wojskowej liniowej — wyda Szef Sztabu Generalnego.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

954

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 14 lipca 1950 r.

określające szkoły, których ukończenie uprawnia ochotników do odbycia skróconej kadrowej służby wojskowej oraz czas trwania tej służby.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i art. 44 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedpoborowi 18 i 19 letni, którzy zgłoszą się ochotniczo do poboru i zostaną przeznaczeni przez rejonową komisję poborową do odbycia kadrowej służby wojskowej, odbywają ją jako służbę skróconą przez 12 miesięcy, jeżeli przedstawią przy poborze świadectwo ukończenia szkoły ogólnokształcącej stopnia licealnego lub liceum zawodowego II stopnia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Konstanty Rokossowski
Marszałek Polski

955

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 lipca 1950 r.

zmieniająca instrukcję Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1946 r. w sprawie postępowania w związku z zakazem sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych w ruchu podróży.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 stycznia 1946 r. w sprawie zakazu sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 43) zarządza się, co następuje:

1. Pkt 3) działu V instrukcji Ministra Skarbu z dnia 29 lipca 1946 r. w sprawie postępowania w związku z zakazem sprowadzania z zagranicy krajowych i zagranicznych pieniędzy papierowych w ruchu podróży (Monitor Polski Nr 132, poz. 245) otrzymuje następujące brzmienie:

„3) Zaświadczenie o przywozie pieniędzy upoważnia do wywozu bez osobnego zezwolenia tylko tych pieniędzy, które są wymienione w zaświadczeniu. Np. jeżeli zaświadczenie wystawione jest na dolary, to mogą być wywiezione dolary, a nie ich równowartość w innej walucie. Wywóz innych pieniędzy lub innych odcinków w tej samej walucie jest dozwolony tylko wówczas, gdy na zaświadczeniu jest umieszczona stosowna adnotacja Narodowego Banku Polskiego lub banku dewizowego, stwierdzająca zmianę przywiezionych pieniędzy”.

2. Instrukcja wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1950 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z **E. Droźniak**

DZIAŁ II SPRAWY GOSPODARKI NARODOWEJ

956

UCHWAŁA PREZYDIUM KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1950 r.

w sprawie zmiany załącznika do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. (Monitor Polski Nr A-84, poz. 1031).

§ 1. Załącznik do uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27 maja 1949 r. (Monitor Polski Nr

A-84, poz. 1031), ustalający spis biur projektowych, otrzymuje następujące brzmienie:

Lp. 11 w rubryce oznaczonej „C.Z.P.” uzupełnia się wyrazem „Chemicznego”, następną zaś rubryką dot. nazwy Biura ewentualnie oddziału, adresu i telefonu otrzymuje brzmienie: „Biuro Projektów i Studiów Przemysłu Chemicznego „Biprochem”, Gliwice, ul. Łabędzka 45, tel. 44-49, 42-80.

Oddział Nr 1 w Warszawie, tel. 4-34-35, 4-29-45, 4-29-66“.

§ 2. Niniejsza uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW w/z E. Szyr

957

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 1 lipca 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Upłynnienia Remanentów”.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Upłynnienia Remanentów — PUR — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione”, zwane dalej „przedsiębiorstwem”.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Warszawie.

§ 3. Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest:

1) ujawnianie nadmiernych i zbędnych remanentów w państwowych jednostkach administracyjnych i gospodarczych oraz jednostkach gospodarczych znajdujących się pod zarządem państwowym;

2) poszukiwanie mienia, które wskutek działań wojennych zostało ukryte, zatopione itp. (majątek bezpański);

3) planowy obrót ujawnionymi nadmiernymi i zbędnymi remanentami w trybie i na zasadach, określonych przepisami i wytycznymi Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 4. Nadzór państwowy nad przedsiębiorstwem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 5. Przy przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dn. 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. 1. Przedsiębiorstwo prowadzi i reprezentuje dyrektor samodzielnie.

2. Dyrektor zarządza przedsiębiorstwem przy pomocy podległych mu dwóch zastępców.

3. Dyrektora przedsiębiorstwa i jego zastępców powołuje i zwalnia Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. 1. Do ważności zobowiązań, zaciąganych przez przedsiębiorstwo, wymagane jest współdziałanie:

a) dyrektora łącznie z zastępcą dyrektora lub pełnomocnikiem w granicach jego pełnomocnictwa, albo

b) dwóch zastępców dyrektora łącznie w powierzonym im zakresie pracy, lub

c) zastępcy dyrektora łącznie z pełnomocnikiem w granicach jego pełnomocnictwa, lub

d) dwóch pełnomocników łącznie w granicach ich pełnomocnictw.

2. Dokumenty obrotu pieniężnego i o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, powinny być podpisane przez dyrektora łącznie z głównym (starszym) księgowym lub osoby przez nich do tego upoważnione.

§ 8. 1. Przy przedsiębiorstwie tworzy się Radę Techniczno-Gospodarczą w składzie czterech członków, z których dwóch powołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, a po jednym Ministrowie: Handlu Wewnętrznego i Finansów.

2. Organizację i zadania Rady Techniczno-Gospodarczej określi szczegółowo regulamin, nadany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 9. Przekazaniu na rzecz przedsiębiorstwa ulega majątek Skarbu Państwa, oznaczony przez Przewodniczącego

go Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 10. Szczegółowe zasady organizacji i zakres działania przedsiębiorstwa ustali statut nadany przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

958

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU LEKKIEGO

z dnia 3 maja 1950 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstw państwowych przemysłu szklarskiego i ceramicznego.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. o tworzeniu przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42) zarządza się w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwa państwowe, prowadzone w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego, pod nazwą:

1. „Huta Szkła Okiennego „Ząbkowice“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Ząbkowicach k/Sosnowca,
2. „Huta Szkła Okiennego „Szczakowa“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Szczakowej,
3. „Huta Szkła Okiennego „Murów“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Murowie k/Opola,
4. „Huta Szkła Gospodarczego i Oświetleniowego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Zawierciu,
5. „Ząbkowicka Huta Szkła Gospodarczego — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Ząbkowicach k/Sosnowca,
6. „Huta Szkła Gospodarczego „Krosno“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Krośnie k/Rzeszowa,
7. „Huta Szkła „Siemianowice“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Siemianowicach,
8. „Huta Szkła „Orzesze“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Orzeszu,
9. „Huta Szkła „Zabrze“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Zabrzu,
10. „Huta Szkła Opakowaniowego „Tarnów“ — przedsiębiorstwo państwowe wyodrębnione z siedzibą w Tarnowie,

zwane dalej „przedsiębiorstwa”.

§ 2. Przedmiotem działalności przedsiębiorstw jest wytwarzanie i przetwarzanie wytworów przemysłu szklarskiego.

§ 3. Przedsiębiorstwa podlegają nadzorowi Centralnego Zarządu Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego, którego wytyczne są dla przedsiębiorstw wiążące.

§ 4. Zwierzchni nadzór państwowy nad przedsiębiorstwami sprawuje Minister Przemysłu Lekkiego.

§ 5. Przy każdym przedsiębiorstwie powołana będzie Rada Nadzoru Społecznego, której zakres działania, sposób powoływania i odwoływania jej członków, organizację i sposób wykonywania powierzonych czynności określi rozporządzenie Rady Ministrów, wydane na podstawie art. 10 dekretu z dnia 3 stycznia 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 42).

§ 6. Organem zarządzającym przedsiębiorstw są Dyrekcje powoływane i zwalniane przez Ministra Przemysłu Lekkiego i składające się w przedsiębiorstwach, wymienionych w § 1

w pkt. 1, 2, 3, 4, 5, 6

z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległych dyrektorowi dwóch wicedyrektorów, w pkt. 7, 8, 9, 10

z dyrektora, reprezentującego Dyrekcję samodzielnie, oraz z podległego dyrektorowi jednego wicedyrektora.